



Jaderný odpad?
Děkujeme, nechceme!

Obec Pačejov
od roku 1227



Pačejov - Pačejov mězíří
Strážovice - Týřovice - Velešice

ZPRAVODAJ

OBCE PAČEJOV

ročník 11. * vyšlo 27.12. 2017 * číslo 4/2017





Jménem **Obce Pačejov** Vám přejeme krásné prožití vánočních svátků, klid a pohodu v kruhu svých blízkých a v roce **2018** Vám přejeme hodně zdraví, štěstí, mnoho osobních i pracovních úspěchů.

Zároveň děkujeme za dosavadní spolupráci, podporu a pomoc při realizaci našich záměrů.

PF 2018

CO JE U NÁS NOVÉHO aneb STAROSTI STAROSTY

„Vánoce, Vánoce přicházejí, zpívejme přátelé, po roce Vánoce, Vánoce přicházejí, šťastné a veselé.“



Tak tahle vánoční písnička určitě zněla v minulých dnech ve vašich provoněných a nazdobených domovech, o což se postaraly naše manželky, přítelkyně, maminky a babičky, prostě naše hospodyně. Skončilo období dětské nervozity a napětí, kdy děti usínaly a probouzely se s myšlenkou „copak nám asi přinese?“ Doufám, že jste prožili Vánoce tak, jak se patří, v kruhu svých blízkých a v klidu a pohodě. A už je tu zase ten každodenní shon a přípravy na oslavu Silvestra. Do mysli se vkrádají otázky „jaký asi bude ten příští rok?“ V jednom vtipu se říká – bude průměrný. Horší než ten loňský a lepší než ten další. Asi na tom něco bude.

Ale vraťme se na začátek posledního čtvrtletí tohoto roku, které jsme zahájili soutěží o nejlepší svíčkovou. Povedla se. Dobrá účast, 12 skvělých svíčkových, výborná nálada a k tomu všemu hrála Veselá šestka. Škoda jen, že bylo víc diváků přespolních, než vás domácích. Na vaši omluvu musím říci, že bylo skvělé počasí, odpoledne fotbal a ještě se vybíraly brambory. A tak jsme na příští rok naplánovali tuto akci až na listopad, kdy už bude hotovo a dlouhé večery. V říjnu jsme, jak se sluší a patří, také přivítali naše nové občánky. Pozváno jich bylo 8 a přišlo jich 5. Slavnost se konala v nové obřadní síni a naši noví občánkové obdrželi od obce různé dárky včetně finančního bonusu. Koncem října jsme si připomněli nejvýznamnější svátek naší novodobé historie – 28. říjen a to dvěma akcemi. V předvečer svátku se konal lampionový průvod a v den svátku proběhl pietní akt položení věnce u pomníku padlých z I.světové války v Pačejově a Velešicích. V listopadu jsme provedli, dokončili a zkolaudovali některé významné akce

v našich vesnicích. V Týřovicích rybníček na návsi byl zkolaudován a slavnostně předán při malé slavnosti, na které zazpíval dětský pěvecký soubor, občanům.



Vítání občánků

Nechybělo symbolické vypouštění kaprů ani ohňostroj. Další den, na státní svátek 17. listopadu, byla slavnostně přestřižena páska nově opravené komunikace do Pasek ve Velešicích a zahrála k tomu, jak jinak, Švitorka. Poslední víkend tohoto měsíce byl ve znamení již tradičního rozsvěcování vánočních stromků ve vsi a na nádraží. Na obou akcích byl připraven pěkný kulturní program a reportáže jsou na stránkách obce. Letos jsme pořídili nové osvětlení ve vsi a na nádraží a podle reakcí se opravdu líbí. Velešice a Strážovice mají tradiční modré.



Pietní akt v Pačejově vsi

Významnou akcí v prosinci byl tradiční vánoční koncert bývalých a současných žáků základní školy pod taktovkou zkušeného a osvědčeného Tomáše Cihláře. Nejvíce si vážíme toho, že je zaměřen na charitu a výtěžek z této akce je každoročně věnován na charitativní účely. Tentokrát pro Fond ohrožených dětí Klokánek v Janovicích nad Úhlavou. K tomuto skvělému počínu se připojil i místní automotoklub, který přidal výtěžek z besedy s jezdcí rally, již pořádal. Díky. Velkou radost většině z nás, soudě podle ohlasů a reakcí, udělalo nové nasvícení



Nové nasvícení pačejevského kostela

dominanty obce, kostela Panny Marie Sněžné. Celou akci jsme financovali z rozpočtu obce a velké poděkování a pochvalu jsme sklidili od duchovního správce farnosti. Rok oslav 790. výročí Obce Pačejev jsme tak začali ohňostrojem u kostela a zakončili krásným novým osvětlením této dominanty. Protože se schází rok s rokem, je to příležitost k bilancování. Bilancovat začínají zájmové spolky na svých výročních schůzích a jako první začali dobrovolní hasiči ve Velešicích 9. prosince a Tenisový klub poslední týden v prosinci. Bilancujeme i my na obci. Také v letošním, právě končícím, roce pokračovalo úspěšně plnění volebního programu a byly realizovány akce v souladu se schváleným rozpočtem. V Týřovicích byla provedena celková oprava rybníčku na návsi (dotace MZe) a komunikace nahoru ke Slivoňům. Ve Velešicích je nová komunikace do Pasek (dotace MMR), oplocení pomníku padlých a plakátovací

nástěnka, bylo provedeno rozšíření společenské místnosti. V Pačejevě jsme vybudovali nové parkoviště u školy a již zmiňované osvětlení kostela. Na nádraží je nové turistické značení - směrovky, v mateřské škole bylo dokončeno a uvedeno do provozu tepelné čerpadlo k vytápění objektu (dotace MŽP), byla provedena výměna oken v kulturním domě (dotace PK), rekonstrukce suterénu,



Rozsvícení vánočního stromečku v Pačejevě vsi

kde vznikly nádherné nové společenské prostory a obřadní síň a vedle kulturního domu nové hřiště. Zdravotní středisko má nový nátěr fasády a prvků a také ordinace lékaře i sesterna jsou nově opraveny. Ve Strážovicích je nová střecha na bývalé škole a vyměněna okna (dotace PK), zateplená nová fasáda na hasičárně a předáno staveniště na celkovou opravu rybníčka na návsi (dotace MZe). Vedle toho byly po zimě opraveny ve všech vesnicích komunikace a provedena obnova dopravního značení.

V obou vodojemech ve vsi a na nádraží je nainstalována nová trvalá chlorace, které bezesporu přispěje ke zvýšení kvality dodávané vody. Také se pro všechny vesnice projektuje kanalizace, i když v Pačejevě je to stále velice složité s jedním vlastníkem pozemků, ale v tomto vánočním čísle vás s tímto problémem nebudu obtěžovat. V polovině prosince zastupitelstvo obce projednávalo rozpočet, který určí, jaké akce se budou realizovat v roce 2018. Jeho návrh najdete na stránkách obce a v době, kdy píšete tyto řádky, není známo, zda bude schválen.



Slavnostní otevření rybníčku v Týřovicích

Podrobně vás budu tedy informovat v březnovém Zpravodaji. Také byl opět vydán nový stolní kalendář, který si můžete zakoupit na obecním úřadě nebo v prodejnách potravin a stavebnin.

Také se blíží vybírání poplatků za odpady, psy, vodné a stočné a pokyny k tomu jsou na jiném místě v tomto Zpravodaji.

Věnujte tomu prosím patřičnou pozornost. Ti z vás, kteří čekali kritickou pasáž nešvarů v obci, na níž jsou v mém povídání zvyklí, budou možná zklamáni, ale já jsem se rozhodl, že „pašáky“ nechám v klidu a v tomto vánočním čase vás nebudu starostmi starosty zatěžovat, i když by bylo o čem psát. Příště.

Tak a je tady závěr mého psaní. Dovolte mi, abych vám všem do roku 2018 popřál hlavně zdraví a taky štěstí. Když nás celý rok budou provázet tyto dvě hodnoty, tak to bude určitě perfektní.

Váš starosta

Ing. Jan Vavříčka





NAŠE ŠKOLY HLÁSÍ...

Podzimní radovánky v naší školce

Pocitový chodníček:

V říjnu byl v naší MŠ dokončený pocitový chodníček, z kterého máme všichni velkou radost. Je to dílo, které vzniklo z našeho nápadu a do kterého se zapojili, jak zaměstnanci naší školy, děti, rodiče i občané, kteří k nám chodí pro obědy. Ze starého pískoviště vznikl tento projekt, kde si děti mohou hrát, vyzkouší si chůzi po různém materiálu i manipulaci s ním. Těší nás, že rodiče i občané chodí s nápady a chodníček se bude průběžně obměňovat.

Konici tety Kláry:

Velkou radost nám též všem udělala paní Klára Klečková, která nám nabídla, že se můžeme s dětmi chodit povozit na jejich dvou klisničkách (Schaga a Polina). Pro děti i pro nás velký zážitek. Snad všechny děti se povozily, nezapomněli jsme povozit i naše skřítky. Rozhodli jsme se proto, že pro ně budeme sbírat suché pečivo, které jim za odměnu vždy odneseme.

Gastronomická soutěž:

Již druhým rokem jsme se zapojili do této soutěže, tentokrát „O nejlepší svíčkou“. Nevadí nám, že jsme se neumístili na předních místech. Pro děti se vaří malinko jinak, ale rádi jsme se zúčastnili.

Projekt „Máme rádi zvířata“:

Projekt konaný pod záštitou ministerstva zemědělství připravila Státní veterinární správa. Děti se zde dozvěděly, co je důležité, když si pořizujeme zvíře,

jak se k němu správně chovat a jak o ně pečovat. Děti se dozvěděly, kde najdeme veterinární stanice, podle čeho je poznáme a co mají na starosti. Ve školce nám zůstal další kamarád „Vetík“ (plyšový pesek), který nám tuto akci připomíná.

Klaun TÚ – TÚ:

Projekt s dopravní tematikou. Jedno z nejlepších představení. TÚ – TÚ dětem předvedl zábavnou formou, proč je důležité používat v autě záchranné pásy, jak správně zdolat přechod a jak se chránit při jízdě na kole či koloběžce. Klaun děti do svých hrátek zapojoval zábavnou formou a tak si myslím, že rodiče ten den, to doma neměli s dětmi moc jednoduché.

Projekt zdraví dětem:

Program primární prevence zaměřený na poruchy příjmu potravy u dětí MŠ. Zde se děti seznámily s dalším kamarádem „Zdravíčkem“, který je vzal do lesa a do ZOO. Děti, zde plnily různé úkoly, které byly zaměřené na vztah k zvířatům a na to, jaké jídlo je pro nás dobré a naopak, které jídlo nám škodí.

Posvícení:

Jedno z nejoblíbenějších období v naší školce. Celou školku provoní upečené hnětynky, které si děti samy vykrajují, zdobí a samozřejmě mlsají. Hnětynky a koláčky jsou všude, kam se podíváte, papírové, z přírodnin, modelínové. Děti, spíše rodiče, nosí do školky ochutnat a my pak musíme zařazovat více pohybu, abychom ty nabraná „kilička“ shodili.

Strašidelná školka

„Bu – Bu- Bu- bojte se strašidla šmejdi po školce i po lese.

Hu- Hu- Hu- já se tě bát nebudu.

Ha-Ha- Ha já sem velký nezbeda“.

3. 11. proběhla v naší školce akce „Strašidelná školka“. Cílem této akce bylo, aby si rodiče užili společně s dětmi podvečer v naší školce. Na začátku této akce děti proměnily kouzelným zaříkadlem pana starostu J.Vavříčku v krále podzimu, který nám slavnostně otevřel vstup do „Strašidelné školky“ přestřihnutím pásky.



Mateřská školka na vycházce

Potom se rodiče s dětmi přesunuli k soutěžním stanovištím, kde společně plnili úkoly. Stanovišť bylo 6 a na každém získali dřevěnou minci. Za mince si závěrem zakoupili vuřt. Celý areál byl osvětlen svíčkami a světelnými řetězy a byl výborně ozvučen (David Soldát). Cestou se děti potkávaly s různými

strašidly, s dědečkem Podzimkem (Miroslav Vodička), vílou Žíněnkou (Dana Vondrysková), Dubínkem (Zdeněk Chalůš), Gandalfem (David Soldát).

Na konci si všichni zúčastnění opekli vuřty, dali si čaj, kávu a pochutnali si na dobrotách, které upekly maminky. Do naší akce se zapojily a pomohly nám i děti ze školy E. a P. Buriánkovy. Král Podzim nám slavnostně odhalil i náš nový herní prvek, sestavu lanovou lávku a lanovou šplhací stěnu. Všem, kteří se na této akci podíleli, ať to byli naši zaměstnanci, rodiče, kamarádi a pan starosta bych touto cestou chtěla poděkovat. Odvedli skvělou práci a vytvořili úžasnou atmosféru. Doufám, že jsme se malinko zapsali do těch malých srdíček našich dětí a snad i rodičů.

Normálně nezpívám:

13.11. Jsme vyrazili do Horažďovic na hudební představení s názvem Normálně nezpívám. Byl to interaktivní program, kde se děti dozvěděly, jak vzniká písnička. Na konci pořadu si děti složily vlastní písničku. Velmi hezký pořad. Děti v něm byly aktivní, tleskalo se, dupalo a zpívalo. Byla to velká pohoda.

Mikulášská nadílka:

26. 11. jsme poprvé společně se střediskem Jestřáb Pačejov pořádali tuto akci. Děti měly možnost si zasoutěžit u stanovišť čertů, andělů i Mikulášů. Na každém stanovišti děti obdržely za své výkony odměnu. Následovala malá diskotéka a po ní přišli opravdoví čerti s andělem a Mikulášem. Děti měly možnost se zapojit i do soutěže o nejlépe namalované čerty. Myslím si, že se nám tato společná akce podařila a budu se těšit v příštím roce na další spolupráci.

Od čerta až ke Třem králům:

Jedno z nejhezčích období u nás. Děti hledaly v okolí školky předměty, které jim tam zanechal čert, Mikuláš a anděl. Nedovedete si představit, jaké vzrušení zažívaly, když objevily čertův řetěz, botu, plášť, dopis. Vyvrcholením bylo i objevení čertovského kopyta. Nacházely Mikulášův pytlík, čepici i vousy, které ztratil. Měly možnost s Mikulášem mluvit přes telefon a sdělit mu svá přání. Vydali jsme se všichni hledat Pekelný poklad, děti zde opět plnily úkoly a odměnou jim byl opravdový poklad v podobě balíčků plných dobrůtek i uhlí.

A co nás ještě čeká:

Předvánoční posezení s rodiči v naší školce. Připravíme s dětmi pro rodiče malé občerstvení v podobě jednohubek a vlastnoručně upečeného cukroví. Předvedeme, co jsme se naučili, společně si zazpíváme při kytáře. Rodiče budou mít možnost se vyjádřit, co by chtěli v naší školce vylepšit, co se jim líbí, či naopak. Chystáme se také navštívit naše seniory, potěšit je naším vystoupením a předat jim malé dárečky. 22. 12. zavítá do školky možná i Ježíšek a přinese dětem dárečky.

Tepelná čerpadla:

Jistě všichni víte, že od září se naše školka vytápí

tepelnými čerpadly. Tento projekt, byl spolufinancován Evropskou unií - Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí. Celkové výdaje činily 980 677 Kč. Dotace EU činila 392 271 Kč. Příspěvek příjemce podpory (Obecní úřad) činil 588 406 Kč. Chtěla bych tímto vyvrátit tvrzení některých občanů, že máme ve školce zimu. Není tomu tak, s tímto vytápěním jsme velmi spokojeni. V celé školce je stabilní teplota. Je to krásný pocit přijít ráno do práce a mít teplo, v minulosti tomu tak vždy nebylo.

Prošba:

Chtěla bych touto cestou poprosit, všechny již „velké děti“, které navštěvovaly naši školku, zda by nám nemohly zapůjčit společné fotografie, pokud možno i s popiskem. Plánujeme výstavu. Fotografie vrátíme.

Z čeho máme radost:

Do oddělení Broučků jsme pořídili novou stěnu na pomůcky, hračky a knihy. Zakoupili jsme ze sponzorských darů do každého oddělení rohové sedací soupravy z molitanu, které slouží k odpočinku a novou velkou dřevěnou stavebnici.

Poděkování:

Za dobré věci by mělo následovat i poděkování. A tak děkuji za další sponzorské dary, které jsme obdrželi 10 000,-Kč od pana J. Studničky, 10 000,-Kč od manželů Vejvančických. Poděkování si zaslouží paní Chmelířová, která nám do naší školky ušila 8 skřítek, které využíváme k výuce. Paní Buriánkové patří poděkování za to, že zakoupila do naší školky různé drobné vánoční dekorace a ozdoby, které použijeme při vánočním vyrábění s dětmi. Poděkování si zaslouží i Obec Pačejov a pan ing. J. Vavříčka. Nesmím zapomenout i na moji rodinu, protože to v tomto roce se mnou neměla opravdu jednoduché.

Přání:

„Život je jako bonboniéra, nikdy nevíte, co ochutnáte“ a tak přeji všem, ať v roce 2018 ochutnají, ty nejchutnější bonbóny a těch kyselých, ať ochutnají, co nejméně.

/Vladislava Chalůšová, ředitelka MŠ/



Ze života pačejovské základky,

jako každý rok, i letos se naši žáci zapojili do akce „Pomáháme přírodě“ a pilně sbírali kaštany.

Podařilo se shromáždit 500 kg, které byly následně věnovány Mysliveckému sdružení Pačejov a Národnímu parku Šumava, územní pracoviště Srní, kde poslouží k zimnímu přikrmování spárkaté zvěře. V listopadu se konaly třídní schůzky a v jejich průběhu byli zvoleni členové nové školské rady.

Z řad zákonných zástupců budou funkce vykonávat paní Miroslava Smolíková a paní Monika Buriánková, za pedagogy byly zvoleny Mgr. Hana Zajícová a Mgr. Petra Mesiarová.



Nasbírané kaštiny pro lesní zvěř

Koncem listopadu proběhla také schůzka pro rodiče vycházejících žáků, které se zúčastnili i zástupci některých středních škol. Žáci 9. ročníku využili možnosti navštívit střední školy v rámci dnů otevřených dveří. Díky projektu EU naši žáci mohou navštěvovat Střední školu v Oselcích a vyzkoušet si kovo nebo dřevovýrobu vlastníma rukama.



Mikuláš se svou družinou

Podzim se nesl v duchu velkého úklidu. Rádi bychom vybudovali cvičnou školní kuchyňku, a proto je potřeba vyklidit určené prostory, vyřadit zastaralé a nepotřebné učební pomůcky a přemístit ty, které zůstanou v jednotlivých kabinetech.



S čerty nejsou žerty

Čtělá bych tímto poděkovat žákům, kteří uklízeli během pracovního vyučování, správcům kabinetů a jmenovitě pak žákům 9. ročníku Janu Fialovi, Miroslavu Havlíkovi a Marku Andreasovi, z řad rodičovské veřejnosti Zdeňku Voskovi, Václavu Hlaváčovi, Pavlu Veringerovi a Miroslavu Šimonovi, kteří neváhali pomoci naší škole i o víkendech. Největší dík patří panu učiteli Cihlářovi.

Dne 5.12. mladší žáky navštívil Mikuláš se svou družinou a 7.12. se konal velmi úspěšný a hojně navštívený jarmark. Zde opět patří poděkování vyučujícím, kteří připravovali s dětmi výrobky, především pak paní učitelce Zajícové. Posledními akcemi byly vánoční koncerty našich pěveckých sborů. V pátek 15.12. vystoupil v Olšanech pěvecký sbor 1. stupně pod vedením paní učitelky Hlůžkové, v pondělí 18.12. se uskutečnil tradiční vánoční charitativní koncert „Nesem vám noviny aneb Děti dětem“, jehož výtěžek tentokrát směřoval dětem z Janovického Klokánku. Dík patří všem, kteří tuto dobrou myšlenku podpořili.

Na závěr mi dovoluje popřát všem hodně zdraví, štěstí a splněných přání v roce 2018.

/ RNDr. Hana Aldorfová, ředitelka školy/



S partou na Kavkaze -pokračování

Den šestý

Šestý den byl posledním dnem našeho prvního treku. Ráno jsme si přivstali. Nečinilo nám to problém. Vstávali jsme totiž s vidinou pochutin, které skýtá návrat do civilizace. Ne že bychom do té doby trpěli hladem, to ne, ale předpokládám, že někteří z nás už asi nikdy nebudou chtít ochutnat ovesnou kaši z pytlíku. Každopádně jsme se nevyhnutelně blížili zpět do města Borjomi. Klesání bylo opravdu prudké a člověk chvílemi přemýšlel, že by snad raději šel zase opačným směrem. Konečně lidé, domy, auta, rovina! Necháváme se odvézt do centra, taxikář nám doporučuje restauraci, která vypadá na první pohled příjemně, ale je až moc turistická a zbytečně drahá. Zamítáme. Nejlepší je podle našich předchozích zkušeností chodit na místa, kde se stravují místní. Stačilo nám chvíli brouzdat ulicemi a našli jsme perfektní podnik. Starší příjemná Gruzínka, domácí kuchyně, chládek a točené pivo. Mohli bychom tam sedět celý den. Po exkurzi do výtečné gruzínské kuchyně jsme se nakonec museli neradi zvednout a projít přes tržiště na místní maršrutkové nádraží. Odtud jsme se rozhodli směřovat na jihozápad do města Achalciche. Je neuvěřitelné, jak se během cca 60 km jízdy změnila krajina okolo nás. Zelené kopce postupně řídnu a přecházejí v polopoušť. Vystupujeme na místním, ne příliš vábně vypadajícím maršrutkovém nádraží. I odtud je však vidět dominantu města – zrekonstruovaná pevnost z 12. století. Kochat se ale nemůžeme, protože nás

okamžitě vyruší výkřiky: „Odkuda vy?“ a „Kvartira nada?“. Jeden z neodbytných pokřikujících byl starší pán se zhruba polovinou zubů, razantně jsme jej odmítli. To jsme ještě nevěděli, že se brzy opět shledáme. Našli jsme si poměrně levné ubytování, konečně se umyli teplou vodou a vyrazili jsme na obhlídku pevnosti. A samozřejmě i do restaurace na místní speciality a točeného Kozla.

Den sedmý

Dvacetitisicové město Achalciche je dobrým výchozím bodem pro návštěvu skalního města Vardzia. My jsme ještě včera potkali na ulici starší paní, která se evidentně živila ubytováním příjezdějících turistů. Když zjistila, že už jsme se ubytovali jinde, řekla nám, ať aspoň v osm ráno přijdeme k ní. Sežene nám prý dopravu za výhodnou cenu. Tyto „bábušky“ bývají většinou spolehlivé a dá se s nimi poměrně dobře smlouvat, takže jsme neváhali a v osm ráno jsme již popíjeli kávu u ní na zahradě. Její manžel nás tam však odvést nemůže, protože skupinka Poláků byla rychlejší, holt kšeft je kšeft. Paní uklidňuje naše obavy, telefonuje a zanedlouho nám oznamuje, že za dvacet minut přijede její bratr, který nás tam odveze. Při čekání jsme paní oznámili náš plán. Ještě večer potřebujeme odjet maršrutkou do Kobuleti s přestupem v Kutaisi. Paní se zamyslela, vzala telefon a se slovy „padaždite ribjata“ poodešla pár kroků stranou. Za minutku byl hovor vyřízen a bylo nám oznámeno, že maršrutka v Kutaisi na nás určitě počká. To se také stalo. Vtom vešel očekávaný bratr. Zastyděli jsme se. Byl to ten pán, kterého jsme den předtím na nádraží tak razantně odmítli. V průběhu společné cesty se ukázal jako jeden z nejlepších, které jsme za celou dobu potkali.



Expedice Kavkaz 2017

Cesta ke skalnímu městu Vardzia trvala okolo hodiny a celou cestu jsme probírali sport, politiku i historii. Samotná Vardzia byla úchvatná, tento rozsáhlý komplex místností vytesaných do skály bývá také někdy přirovnáván k slavné Petře v Jordánu. Cestou zpět do Achalciche nám náš nový bezzubý kamarád doporučil zase svého kamaráda, který prodával domácí víno a pálenku. S vidinou dlouhého přejezdu v maršrutce do Kobuleti, jsme se rozhodli podpořit

místního podnikatele. Cesta trvala asi pět hodin.

Do Kobuleti, přímořského letoviska, jsme přijeli ve večerních hodinách. Zde jsme měli domluvené setkání s rodinou, kterou jsme poznali již při naší první návštěvě Gruzie. Shledání to bylo milé, veselé a především plné jídla a pohostinnosti.

Den osmý

Naši známí ráno odjížděli po dovolené zpět do Tbilisi a počasí nám zrovna nepřálo, pojali jsme tedy tento den jako odpočinkový. Spánek, moře, večeře a zase spánek.



Expedice Kavkaz 2017

Den devátý

Ráno jsme si před hostelem chytli odvoz do města Zugdidi, v podhůří Velkého Kavkazu. Odtud vede jediná cesta do známého horského střediska Mestie. Místní taxikáři toho zneužívají a mají mezi sebou domluvenou jednotnou předraženou taxu. Maršrutka, která odjíždí jen ráno, byla beznadějně plná, avšak řidič maršrutky si nás vzal stranou. Prý jestli chceme jet levněji, tak to zařídí. Sehnal nám levnějšího řidiče, ale museli jsme nasednout rychle za místním tržištěm, aby nikdo neviděl, že bere právě nás. Kdyby se někdo ptal, máme tvrdit, že jedeme za všemi akceptovanou taxu. Mestie je od Zugdidi asi 3 hodiny serpentinami nahoru a dolů. Řidič jménem Mamuka měl sice naši důvěru, ale občas nám jeho styl jízdy a pískání gum opravdu nahánělo strach. Zhruba v polovině cesty se nám otevřely krásné výhledy na masivy Velkého Kavkazu a my věděli, že už je to zase tady! Zítra opět vyrážíme na trek vstříc těmto velikánům...

Den desátý

Mestia je hlavní město Svanů, což je svérázný horský národ, který má v rámci Gruzie vlastní jazyk a kulturu. V posledních letech nechal bývalý prezident Sakašvili zmodernizovat Mestii ve stylu alpského horského střediska, aby zde podpořil cestovní ruch. A tak tu vzniklo letiště i sjezdovka. Mestia je středobod Svanetie, dá se odsud vycházet na treky všemi směry. My jsme se rozhodli jít tentokrát jeden z nejznámějších Mestia – Ushguli. Ráno trochu přšelo, tak jsme poprvé oblékli pláštěnky a dali jsme se na cestu. Výškové metry

přibývaly pomalu, ale stoupali jsme vytrvale dál, jelikož jsme se těšili, až se nám naskytne výhled na vrcholy hory Ushby (4 710 m.n.m.). Poté co jsme vystoupali na první hřeben, dali jsme se v úporném slunci zase na klesání. Prošli jsme několik vesnic s typickými kamennými obrannými věžemi, které byly vybudované mezi 9. a 13. stoletím a nakonec jsme si postavili stan na zahradě jedné rodiny přímo pod touto věží.

Den jedenáctý

Den jsme zahájili opět ostrým výstupem, který se zdál nekonečný. Pro mě osobně to byla nejnáročnější část celého výletu. Stále jsme stoupali, konec byl v nedohlednu, krosna těžkla a hlavou se mi honila jednoduchá otázka: „Proč? Proč tohle děláme, proč radši neležíme na pláži?“. Odpověď na mé otázky přišla brzy. Výhledy, které se před námi objevily jako na dlani, byly asi nejhezčí a nejkýčovitější, jaké jsem kdy viděl. Rozkvetlé horské louky, horské říčky, zasněžené velehory v dáli a kroužící dravci nad námi. Proto!

V podvečer jsme dorazili do vesnice Adishi, která je jednou z nejdlehlších v celé Svanetii. Ale byl zde obchod a v něm chlazená Coca Cola, která nám v tom úporném horku přišla vhod. Kousek za touto vesnicí jsme našli pěkný plácek s ohništěm a rozhodli jsme se zde přenocovat. Večer jsme se šli umýt do horského potoka. Oblečení jsme si nechali ležet na kameni na břehu a soustředění na mytí v ledové vodě jsme si nevšimli, že přes potok právě přechází stádo krav, které místní ženou z pastvy. Vtom mě Míra upozornil, že moje hromada oblečení s mobilem zaujala jednu krávu natolik, že na ni konsternovaně zírá! Vyběhl jsem z vody. Všechny mé věci byly přesně uprostřed mezi mnou a krávou. Než jsem se stačil vzpamatovat, kráva udělala rychlý krok dopředu, jazykem čapla mé trenky a začala je žvýkat. To už jsem nelenil a po zbytku skočil. Mobil byl naštěstí také zachráněn, to by mi doma asi neuvěřili, že mi mobil snědla kráva, říkal jsem si... Večer jsme si udělali oheň. Nakonec se k nám ještě přidaly dvě turistky ze Slovinska, které došly až za tmy.

Den dvanáctý

Opět jsme vyrazili časně ráno. Naším cílem bylo tentokrát dojít až do vesnice Kala, kde se v následujících dvou dnech konal nejvýznamnější pravoslavný svátek ve Svanetii - *Kvirikoba*. První část dne jsme šli údolím při řece, před sebou výhled na mohutný ledovec a za námi pomalu vzdalující se Ushba. Že pod ledovcem budeme muset brodit řeku, jsme věděli již z průvodce. Vědí to i místní obyvatelé, kteří u řeky čekají s koněm, aby vás za mírný poplatek přes řeku převezli. I tak jsme se rozhodli ji přebrodit na vlastní pěst. Je třeba ale říct, že nic ledovějšího jsme v životě nezažili. Poté jsme se za hlasitého křupání a lámání v ledovci pustili do posledního výstupu, který nás na tomto treku čekal. Do cíle, do vesnice Kala, jsme se dostali naprosto

vyčerpání a snad jen pouhou setrvačností. Ubytovali jsme se u jedné rodiny nedaleko kostela na kopci, kde zítra měla vypuknout ta „sláva“.

Den třináctý

Ráno jsme se nestačili divit, kolik jeepů na slavnost přijelo, byla zde pravděpodobně opravdu celá Svanetie. Obřady trvaly celý den, my, jelikož jsme byli opět časově omezeni, jsme se zdrželi zhruba hodinku, ale i tak jsme viděli průvod pravoslavných mnichů, místní omladinu zpívající národní svanetské písně, mladé muže snažící se přehodit velký kámen přes hlavu, další muže, kteří se pokoušeli zvednout zvon a rozeznít jej. Rozhodně zajímavá zkušenost a špetka jiné kultury. Škoda jen, že jsme se nemohli zdržet i na hostinu, která dle našich hostitelů bývá každoročně velkolepá. Příště... Nám nezbývalo, než se s jedním z jeepů svézt zpět do Mestie, kde už na nás čekal náš kamarád Mamuka, a odvezl nás do Kutaisi, odkud nám druhý den večer letělo letadlo zpět domů. Mezitím nás však ještě pozval k sobě domů, představil nám svou ženu a pohostil nás kávou a ovocem. Dostali jsme školení, jak z melounu a kvasnic vyrobit výborný alkohol, a mohli jsme pokračovat.



Expedice Kavkaz 2017

Den čtrnáctý

Kutaisi je historické město, jehož území je osídleno již od 2. tisíciletí př.n.l. Celý den jsme proto věnovali poznávání historických památek. Omylem jsme se také připlétli na svatbu v katedrále Bagrati. Na

svatební hostinu nás ale nepozvali, tak jsme si udělali svou vlastní. Poté, co jsme nakoupili dárky a sbalili jsme si všechna zavazadla, jsme si naposledy zašli na gruzínskou večeři. A pak už nás čekalo jen smutné loučení s tímto krásným kusem světa. Vzhůru domů. Brzy na viděnou, Gruzie!

/František Kába, ml. /



Automotoklub Pačejov zakončil letošní motoristickou sezónu. V sobotu 4. listopadu jsme pořádali poslední kolo Pošumavského poháru v automobilovém slalomu. Závodu se zúčastnilo 60 jezdců z řad závodníků i široké veřejnosti. Poslední kolo mělo rozhodnout nejen o celkovém vítězi, ale i o pořadí ve všech třídách. Absolutním vítězem Pošumavského poháru 2017 se stal Jakub Kirchner s atraktivním vozidlem Caterham Roadsport.



Beseda s jezdci Rally

Neztratili se ani reprezentanti Automotoklubu Pačejov. Pavel Štípek dosáhl na stříbrnou příčku ve třídě L1. Václav Štípek dosáhl na třetí místo. V podvečer se všichni účastníci přesunuli na slavnostní vyhlášení výsledků do kulturního domu v Pačejově. Po oficiální části následoval společenský večer s kapelou Exil.

Poslední akcí Automotoklubu Pačejov v letošním roce byla beseda s osobností motoristického sportu. Ta se jako vždy konala v sále hostince v Olšanech. Tentokrát se podařilo zajistit bývalou tovární posádku Škoda Motorsport Jaroslav Starý – Miroslav Šlambora. Spolukomentátorem besedy se opět stal „multišampion“ v rally a v sajdkárcrossovi Josef Peták. Hosté vzpomínali na své účinkování v rally. Miroslav Šlambora je v současnosti šéfmechanikem v továrním teamu Škody.

Diváci se tak dozvěděli spoustu zajímavých informací o fungování takového teamu v mistrovství světa. Besedu navštívilo asi 70 diváků. I v hledišti se tentokrát sešlo několik legend motoristického sportu. Navštívil nás spolujezdec Romana Kresty v továrním teamu Ford Honza Možný. Neméně legendárním návštěvníkem byl

Lubislav Hlávka, spolujezdec Václava Blahny v továrním teamu Škoda a vítěz rally Monte Carlo 1977. Letošní beseda se opět vydařila. Výtěžek z dobrovolného vstupného byl stejně jako v předchozích letech věnován na charitativní účely. Konkrétně se pořadatelé z AMK Pačejov připojili k aktérům letošního vánočního koncertu „Nesem vám noviny aneb Děti dětem“, kde byla částka 3000 Kč předána zástupcům janovického Klokánku.

Konec roku byl také náročný pro naši dispečerskou skupinu. Po rally v Příbrami a ve Vsetíně jsme zajišťovali také volné podniky Pražský rallsprint a Mikuláš rally ve Slušovicích. U konce jsou jednání o podobě kalendáře MČR v rally 2018. Špičkové hodnocení letošního Rally Pačejov zajistilo organizátorům i v příštím roce místo v seriálu Mistrovství České Republiky. Rally se pojede tradičně 27. - 28. července 2018. V současné době probíhají jednání o celkové podobě trati. Jasno by mělo být v průběhu ledna. Po velmi dobré spolupráci s obcí Pačejov se budeme snažit zachovat v názvu „Rally Pačejov“. Zároveň bychom byli rádi, kdyby se v názvu objevil některý silný partner, bez kterého by se již další ročník rally neufinancoval. Také v tomto směru probíhají usilovná jednání.

Jménem Automotoklubu Pačejov přeji všem motoristům i nemotoristům v Pačejově krásné Vánoce a úspěšný rok 2018.

/Miroslav Žitník, ml. /



ZE ŽIVOTA SPOLKU

2018: SÚRAO rozdává karty

Koncem roku 2017 se v oblasti hledání lokality pro umístění hlubinného úložiště jaderného odpadu (HÚJO) událo několik skutečností, které bohužel vůbec neposílily naděje občanů v lokalitě „Březový potok“, že se jaderný odpad nebude v budoucnu skladovat v okolí Pačejova. Stát postupuje chaoticky, nesystémově, rychle mění své názory a porušuje sliby vyřčené směrem k obyvatelům dotčených obcí.

I Obec Pačejov podrazilo Ministerstvo životního prostředí v čele s Richardem Brabcem, když v listopadu 2017 nestandardně a dle našeho názoru nezákonně vyhovělo žádosti SÚRAO o prodloužení povolení k průzkumným pracem. V této souvislosti mohl poté ředitel SÚRAO Jiří Slovák 4.12.2017 odeslat všem starostům dotčených lokalit dopis o aktuální situaci, jak stát hledá v rámci zákonných možností nejvhodnější lokalitu pro umístění HÚJO v ČR. V tomto dopise nastiňuje další postup SÚRAO a koncem roku 2018 prý předloží návrh čtyř preferovaných lokalit. Nepřipomíná vám to karetní hru Černý Petr? Znáte ten bezmocný pocit, když se počet hráčů zužuje a vy nemáte vliv na to, komu

nakonec zůstane? Vyřkne i nad lokalitou “Březový potok” stát ortel tím, že nás zařadí mezi čtyři poslední lokality, kam chce jaderný odpad na tisíce let ukládat?

Přesto, že od roku 2003 zastupitelstva Obce Pačejov i náš spolek “Jaderný odpad - děkujeme, nechceme!” nepřetržitě vyvíjí jednu z nejsilnějších aktivit protestu v rámci celé republiky proti umístění HÚJO, je naše lokalita stále ve hře a v hledáčku státu stejně jako ostatní dotčené lokality. Stát (Vláda ČR, poslanci, senátoři, MPO, MZP, SÚRAO atd.) má silný zájem HÚJO v ČR vybudovat a bohužel nemůže být žádná řeč o férovosti a transparentnosti. Nejenže SÚRAO hraje s lokalitami Černého Petra, na začátku nestanovuje pravidla! Doteď nejsou známa kritéria, podle kterých chce SÚRAO několik lokalit vyškrtnout. Jedná z pozice moci a celý proces výběru tak připomíná spíše hru kočky s myši.

Můžeme za touto snahou předpokládat výhodný byznys samotné stavby, byznys a tlak skupin provádějící průzkum lokalit, zisky z obchodu s jaderným odpadem z jiných zemí, které HÚJO budovat nebudou. Proto zřejmě nemají představitelé státu zájem na novém zákonu, který by vedl k posílení práv obcí. Patrně proto “jdou na ruku” SÚRAO příslušná ministerstva, poslanci, senátoři a situace pro starosty a zastupitelstva v Pačejově tak bude v budoucnu velmi těžká. Všechny legislativní trumfy dnes bohužel drží v rukou stát a dává to svým postojem obcím náležitě znát. Lidé v Pačejově zavázali svá zastupitelstva v platném referendu, aby učinila vše pro to, aby HÚJO v okolí Pačejova nebylo a věřte, že proto současné zastupitelstvo dělá maximum. Bez vaší trvalé podpory to ale nepůjde ani v budoucnu a to o to víc, když stát za průzkumy posílá na účty obcí milionové sumy. SÚRAO tak trochu spoléhá na to, že peníze ovlivní občany v lokalitách a koupí si tak váš souhlas s úložištěm. Doufám, že tady úložiště většina z vás nechce za žádné peníze a budete odpor svým postojem vyjadřovat jako doposud na všech protestních akcích, které připravujeme a kterých jste se v minulosti zúčastňovali v počtech, které nám záviděly všechny ostatní lokality dotčené HÚJO v rámci celé republiky.

Mnozí víte, že devět obcí z okolí Pačejova a náš spolek je členem “Platformy proti hlubinnému úložišti”. Tato Platforma bude dále informovat veřejnost o všem, co stát netransparentně prosazuje, Platforma bude vyvíjet tlak na politiky a uvidíme, co bude dál. Dá se po tom všem věřit například ministru Brabcovi, který 8. 12. 2017 v Jistebnici znovu veřejně prohlásil, že tam, kde je trvalý odpor proti průzkumným pracím k HÚJO, by stát neměl jít proti takovému postoji obce? Věříme společně, že mezi čtyřmi vytipovanými lokalitami v roce 2018 nebudeme a na jaderný odpad v Pačejově budou generace po nás jen vzpomínat a číst v obecních kronikách o tom, že nám HÚJO hrozilo, že jsme se SÚRAO roky bojovali a nakonec neprohráli.

Jménem našeho spolku děkuji vám všem za obrovskou podporu, kterou jste opět jako v celém minulém desetiletí i v roce 2017 projevíli na všech akcích proti záměru umístit HÚJO v lokalitě “Březový potok” pořádaných spolu s ostatními obcemi v blízkém okolí. Info o činnosti této Platformy, informace k situaci k HÚJO pro vás aktualizujeme na našich webových stránkách www.jodn.cz a jsme vám k dispozici k vašim případným dotazům nebo připomínkám.

Do nového roku vše dobré, hlavně zdraví.

*/František Kába, st, předseda spolku „Jaderný odpad-
děkujeme, nechceme“/*

Poděkování

vážený pane starosto,

byl jsem pověřen jednohlasým usnesením členské schůze SDH Strážovice, Vám a členům zastupitelstva oficiálně poděkovat za provedené práce na opravě hasičské zbrojnice ve Strážovicích.

Chválíme velice vstřícný přístup a celkové dokončení opravy. Hasičárna dostala naprosto jiný vzhled a je krásnou dominantou strážovické návsi.

Poděkování rovněž patří firmě, která práce prováděla. Perfektně řemeslně odvedená práce s dokonalým úklidem po ukončení prací.

/Za SDH Strážovice Josef Vítek ml./

Vánoce

autor ing. Pavel Jůza

Na obloze hvězda svítí,
jasné světlo září nám,
všem lidem přeje štěstí,
lásku v srdci vám.

Anděl křídly zamává,
další rok vzlétnem výš,
nádherná vánoční nálada,
přeje všem duším klid.

Půjdem za hvězdou s andělem,
splnit dětské sny a přání,
světlo ve své duši ponese,
celý rok, poselství a požeňání.



PF 2018

Masopustní průvod ve Velešicích se koná 10. února 2018 od 12,00 hodin





Ples Okresního sdružení hasičů
se koná v kulturním domě v
Pačejevě Nádraží
dne 24. února 2018



IV. Spolkový ples se koná



10. března 2018
v kulturním domě
v Pačejevě Nádraží

1. Babský bál se koná 24. března 2018



v kulturním domě v Pačejevě Nádraží



Placení místních poplatků

Místní poplatek za komunální odpad na rok 2018 se bude vybírat od 12. února 2018 a je splatný do 31.3.2018.

Místní poplatek za psa za rok 2018

Poplatek je splatný do 31.3.2018. Poplatek se bude vybírat od 12.2.2018.

Upozorňujeme občany na čl. 7 Obecně závazné vyhlášky č. 2/2012 o místním poplatku:

Navýšení poplatku

1. Nebudou-li poplatky zaplacené poplatníkem včas nebo ve správné výši, vyměří mu obecní úřad poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.

2. Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek, toto zvýšení je příslušenstvím poplatku.

Placení za vodné a stočné

Placení vodného a stočného bude po odečtech v termínu od 12. února 2018 do 30. dubna 2018.

Cena vodného je dvousložková a je tvořena:

- pevnou složkou a to 285,00 Kč vč. DPH za přípojku
- pohyblivou složkou tj. cena za 1 m³ za rok 2017 (31,63 Kč vč. DPH) x množství odebrané vody

Cena stočného je stanovena za rok 2017 ve výši 46,00 Kč za 1 m³ odpadní vody

Smlouvy o dodávce vody z veřejného vodovodu a odvádění odpadních vod

Upozorňujeme odběratele vody, kteří ještě neodevzdali vyplněné a podepsané „Smlouvy“, aby tak neprodleně učinili.

Všechny platby lze provést v hotovosti na OÚ Pačejev úřední hodiny, jsou

každé pondělí a středu od 08.00 do 17.00 hod .

nebo přímo na účet OÚ Pačejev :

3723351/0100, variabilní symbol bude přidělen po předchozí domluvě. Poukázky na uhrazení místních poplatků a vodného budou zaslány pouze na žádost poplatníka.

Zpravodaj Obce Pačejev, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 4x ročně, náklad 300 výtisků.

Adresa: Obec Pačejev, Pačejev Nádraží 199, 341 01 Horažďovice.

Tel. 376595231, tel/fax. 376595153. e-mail: oupacejev@raz-dva.cz.

Tisk : Dragon Press, Redakční rada: ing. Jan Vavříčka, Mgr. Tomáš Cihlár, ing. Jana Cihlářová, Alena Štěpánková. Uzávěrka dalšího

čísla 15.03.2018 Příspěvky jsou vydány bez úpravy redakční radou.

Povoleno MK ČR E 18269. Za věcnou správnost odpovídají autoři jednotlivých článků. Redakční rada si vyhrazuje právo na pravopisné korekce.



